

Αυστραλού σκηνοθέτη Τζορτζ Μίλερ

Οι γονείς Μίλερ (κέντρο) και ο αδελφός του Γιάννης (αριστερά).

χρονιά ήταν 1986. Ο Μίλερ και η πρώτη σύζυγός του, η αυστραλή ηθοποιός Σάντυ Γκορ βρίσκονταν στο Λος Άντζελες για να σκηνοθετήσει ο Μίλερ την πρώτη του ταινία, τις «Μάγισσες του Ιστιγούικ». Μια ταινία στην οποία πρωταγωνιστούσαν μεγάλα ονόματα: Τζακ Νίκολσον, Μισέλ Πφάιφερ, Σούζαν Σάραντον.

Ο Μίλερ που έχει σπουδάσει ιατρική και έχει πτυχίο από το Πανεπιστήμιο της Νέας Νότιας Ουαλίας, αισθάνθηκε τυχερός που η μικρή του κόρη Αυγούστα και η σύζυγός του βρίσκονταν σε ένα από τα καλύτερα νοσοκομεία στον κόσμο.

Δέκα λεπτά μετά την συνομιλία του με τον «περίεργο» γιατρό, δέχτηκε ξανά την επίσκεψή του. Αυτή τη φορά όμως κρατούσε κάτι..

«Γνωρίζω ότι αυτό που κάνω δεν είναι σωστό αλλά θα μπορούσατε να διαβάσετε το σενάριό μου;»

Ο Μίλερ που είναι γενικά λιγομίλιτος και ήρεμος άνθρωπος εκείνη την ημέρα ξεσπάθωσε μόλις άκουσε τα λόγια του γιατρού.

«Υπό άλλες συνθήκες θα ανασήκωνα τους ώμους και θα αδιαφορούσα για τα λόγια του... εκείνη την ημέρα όμως του είπα: αυτό που ζητάς είναι εντελώς άστοχο. Είμαι γιατρός και ο ίδιος και μπορώ να καταλάβω πολύ καλά ότι η κατάσταση της κόρης μου δεν είναι καθόλου καλή»...

Ο Μίλερ, είχε σφυγμομετρήσει τα πράγματα, είχε αναλύσει την ομάδα που πρόσεχε την κόρη του και ήξερε ότι με το να επιπλήξει το γιατρό δεν χειροτέρευε τα πράγματα. Άλλωστε υπήρχε μία νοσοκόμα που ήταν πολύ έμπειρη και καλύτερη από τον γιατρό με τα σενάρια παραμάσχαλα.

Τελικά η Αυγούστα τα κατάφερε και το 2008 μάλι-

στα αποφοίτησε από το NIDA. Σήμερα ο 70χρονος Μίλερ, γιος Ελλήνων μεταναστών θυμάται τα γεγονότα και χαμογελά καθώς διηγείται την ιστορία του νοσοκομείου.

Η επόμενη ιστορία που διηγείται ο Μίλερ έχει να κάνει με τη σχέση του με το Λος Άντζελες.

«Νομίζω ήταν γύρω στη δεκαετία του '80 όταν ένας φίλος που ζούσε στο Λος Άντζελες μου είπε: Έφυγα από το Χόλιγουντ όταν ανακάλυψα ότι έκανα την ίδια συζήτηση με τα ίδια άτομα για δεύτερη φορά». Ο Μίλερ προτιμά το σπίτι του στο Σύνδνεϊ όπου οι γιατροί δεν κρύβουν τα σενάρια ταινιών κάτω από τους χαρτοφύλακές τους. Μάλιστα, ο Μίλερ έχει ζήσει στο Σύνδνεϊ από τα 13 του χρόνια όταν ο πατέρας του Δημήτρης και η μητέρα του Άντζελα αποφάσισαν να μετακομίσουν οικογενειακώς από το Τσιντσιλά της Κουινσλάνδης.

«Συχνά αναρωτιόμουν γιατί ο πατέρας μου επέλεξε να μείνει στο Τσιντσιλά όταν έφυγε από την Ελλάδα... Το κατάλαβα όταν τελικά επισκέφθηκα τα Κύθηρα. Το φως είναι το ίδιο, το γρασίδι παρόμοιο... Όσο για το Τινσελάουν, ο Μίλερ δεν αισθάνθηκε ποτέ την ανάγκη να μετακομίσει στην Καλιφόρνια. Το παλιό Metro Theatre στο Κινγκς Κρος τον εξυπηρετεί μια χαρά για δεκαετίες τώρα... Άλλωστε εδώ βρίσκονται η οικογένειά του, η μητέρα του και τα αδέρφια του.

«Έχουμε κάνει πολλά πράγματα στο Metro» λέει ο Μίλερ. «Έχουμε γυρίσει σκηνές για κάθε ταινία και μίνι σειρές. Στις μέρες μας οι άνθρωποι έχουν μια λανθασμένη άποψη για τους χώρους. Η τεχνολογία σήμερα είναι τόσο προηγμένη που δεν έχει σημασία ο χώρος που βρίσκεσαι. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, το Γουέλινγκτον στη Νέα Ζηλανδία. Μια πόλη που είναι το ένα δέκατο του Σύνδνεϊ αλλά συγκεντρώνει τα μεγαλύτερα ταλέντα παγκοσμίως. Γι' αυτό ο Τζιμ Κάμερον, ο πιο πετυχημένος σκηνοθέτης στον κόσμο βρίσκεται εκεί. Έχουμε και τους Πίτερ Τζάκσον και Ρίτσαρντ Τέιλορ και γενικά υπάρχει μεγάλη κινηματογραφική κίνηση εκεί. Όπως σας είπα και πριν, στις μέρες μας δεν έχει σημασία που βρίσκεσαι»...

Τρανή απόδειξη σε αυτά που πιστεύει ο Μίλερ, το γύρισμα της τελευταίας του ταινίας Mad Max: Fury Road (Mad Max: ο δρόμος της οργής), η τέταρτη της σειράς και η πρώτη στην οποία δεν πρωταγωνιστεί ο Μελ Γκίμπσον. Γυρίστηκε κυρίως στην νοτιοδυτική Αφρική, στη Ναμίμπια σε ένα από τα πιο άγρια μέρη της γης. Σκηνές γυρίστηκαν και στο Κέιπ Τάουν της Νότιας Αφρικής και στο Fox Studio του Σύνδνεϊ.

Ο Μίλερ ζει σε ένα φανταστικό κόσμο που έχει στο μυαλό του, ακριβώς όπως έκανε και όταν ήταν μικρός και ζούσε στο Τσιντσιλά. Τα παιδικά του χρόνια ήταν ανέμελα και οι γονείς άφηναν τα παιδιά να αλωνίζουν ελεύθερα. Η μητέρα του χτυπούσε ένα κουδούνι που βρισκόταν στο μπροστινό μέρος του σπιτιού για να φωνάξει τα παιδιά για φαγητό ή για να μαζευτούν στο σπίτι όταν έπεφτε ο ήλιος.

«Δεν ακούγαμε ραδιόφωνο» λέει ο Μίλερ. «Δεν υπήρχε τηλεόραση. Είχαμε κόμικς αλλά δεν μπορούσαμε να τα πάρουμε στο σχολείο. Παίζαμε κυρίως στην ύπαιθρο, κάναμε ιππασία, φτιάχναμε σπιτάκια».

Οι νεαροί ηθοποιοί που πρωταγωνιστούν στην τελευταία του ταινία είπαν κάτι πολύ χαρακτηριστικό για τον Μίλερ. «Όταν τον ρωτούσαμε κάτι για τους χαρακτήρες που υποδύμασταν, ο Μίλερ έκλεινε τα μάτια του και ταξίδευε στον δικό του κόσμο για να βρει την απάντηση. Πιστεύουμε ότι από τον κόσμο του εμείς έχουμε δει μόνο την κορυφή του παγόβουνου. Οι ταινίες του είναι διαφορετικές σε περιεχόμενο επομένως δεν ξέρεi κανείς τι σκέφτεται ο Μίλερ όταν ταξιδεύει... Το μόνο βέβαιο για τον Μίλερ είναι ότι είναι ήσυχος και ήρεμος άνθρωπος».

Η Λη, η οποία ρώτησε τον Μίλερ για τον ρόλο της, (υποδύεται μία από τις γυναίκες του θανάτου Τζο), θυμάται μια κατ' ιδίαν συζήτηση μαζί του. «Μου εξήγησε το λόγο που είναι τόσο δύσκολο να επιλέξει τους χαρακτήρες του έργου... Οι χαρακτήρες τον επισκέπτονται στα όνειρά του το βράδυ. Οπότε, όταν ξυπνάει το πρωί κάνει τα πάντα να